

De keten werkt!

India: land van prachtig bloeiende lotusbloemen in de meertjes, pauwen die trots paraderen, aapjes die overal brutaal doorheen krioelen, kleurrijk geklede mensen met waterkruiken of bossen gras op hun hoofd. Maar ook fietsers met enorme bepakking, overvolle autoriksjas, dikke smog in de steden en onvoorstelbare tegenstellingen tussen arm en rijk. Onze directeur Anja Bekkers vertelt over haar werkbezoek in maart.

*Projectreis India
maart 2024*

Trichy

Wel of geen werk

Na een overstap in Bangalore, kom ik samen met projectcoördinator Fr. Raimant aan op Trichy Airport in Tamil Nadu. Prior Mariasoosai brengt ons naar de Sembattu campus, een paar kilometer verderop. Door de ontwikkeling van de stad en de uitbreiding van het vliegveld, is de leerindustrie een paar jaar geleden vertrokken. Goed voor de luchtkwaliteit (stank van kadavers en chemicaliën), slecht voor de werkgelegenheid. Nu er volop gebouwd wordt voor de elite, hoeven laaggeschoolden niet te verhuizen: ze vinden werk in de bouw, als hulp in de huishouding of starten een winkeltje. Zo verdienen ze hun dagelijkse boterham en kunnen hun kinderen naar school gaan. De Abbot Marcel school geeft daarom les aan ruim 1.500 kinderen tussen de 4 en 18 jaar.

Impact door generaties heen

Het schoolhoofd vertelt: “We zijn hier gestart in 1977 en destijds was het lastig om ouders te overtuigen om hun kinderen naar school te laten gaan. Als ze dat wel deden, kregen die kinderen vervolgens de kans om ook de middelbare school te volgen. Intussen is de stad uitgebreid, waardoor zij ander werk konden gaan doen. Nu stimuleert de derde generatie ouders hun kinderen om na deze school een vakopleiding te volgen of naar de universiteit te gaan. Daarom gaan we met hulp van Solidair met India de komende vier jaar 17 meisjes en jongens helpen om hun vervolgopleiding te betalen. Daarmee kunnen zij een goede baan krijgen met een fatsoenlijk inkomen, zodat hun levensomstandigheden en dat van hun familie verder verbetert.” Fantastisch om te zien dat deze school zo'n grote impact maakt door de generaties heen!

Zonnepanelen zorgen voor stroom

Fr. Mariasoosai laat de investeringen zien die hij het afgelopen jaar kon doen dankzij de donateurs aan Solidair met India. “Sinds we zonnepanelen op het dak hebben geïnstalleerd, is er geen stroomuitval meer. Zo blijven de plafondventilators draaien in de klaslokalen en kunnen de leerlingen zich concentreren ondanks de hitte.” Vol trots laat hij de nieuwe schoolbus zien, waarmee de leerlingen ‘s morgens worden opgehaald en ‘s middags weer thuis worden gebracht. En nieuwe computers, als aanvulling op de ‘oldies’ die ook nog steeds worden gebruikt.

Helaas zitten alle kinderen hier (nog steeds) op de grond, dus is er behoefte aan schoolbanken. Ook smart tv's zijn nodig, om op speelse wijze eigentijds onderwijs te kunnen geven.

Kwetsbare ouderen en hiv patiënten

Dan laat Fr. Selvan zien hoe het Shape Sociaal Centrum jonge leerlingen voorbereidt om samen een ‘kinderparlement’ te

vormen en om beurten argumenten geven rondom het thema ‘de werkende vrouw’. Daarna gaan oudere leerlingen in debat over de voor- en nadelen van de mobiele telefoon. Zo leren ze goed hun argumentatie voorbereiden en deze vervolgens uit te spreken voor publiek. Tot slot is er een dansoptreden door prachtig geklede meisjes. Onder de schaduw van bomen kijken kwetsbare ouderen en hiv-patiënten aandachtig naar dit programma. Ik zie een lach op hun gezicht: mooie afleiding van hun dagelijkse zorgen. Na de optredens deel ik voedselpakketten uit en krijgen de vrouwen lunch, voordat ze weer naar huis reizen.

Schoolhek, waterput en huisjes

Meteen na het ontbijt vertelt Fr. Anbarasu dat er dringend een waterput nodig is om de allerarmsten van schoon drinkwater te voorzien.

‘s Middags bespreek ik met projecthouder Fr. Sengol de situatie van de school in Kurivikulam. Deze groeit als kool en heeft behoefte aan een schoolbus, speeltoestellen voor de jongste kinderen en een hek rondom de school, voor de veiligheid van de kinderen. Dat is nogal wat.

Schoolgeld en microkrediet

Daarna overleg met Fr. Peter, die de projecten in de bergen van Ooty coördineert. Het seniorenproject loopt goed, net als de (beroeps-)opleidingen van 17 studenten waaraan we financieel bijdragen. Hij vraagt ons aansluitende vervolgstudies van 12 studenten te ondersteunen. Bovendien is er voor 15 arme kinderen schoolgeld nodig, anders moeten ze aan het werk. Ook is microkrediet nodig om uit te lenen aan kleine boeren, zodat ze gewassen kunnen verbouwen. Met de opbrengst van de oogst, betalen ze het geleende bedrag terug. Zodat vervolgens andere kleine boeren weer kunnen lenen. Dan zijn er drie huisjes dringend toe aan renovatie, omdat het dak lekt en ze geen toilet hebben.

‘s Avonds deel ik eten uit aan de psychiatrische patiënten in Anbaham, een dankbare taak. We bespreken de verdere plannen op de campus van het Together home met Frs. Arockia en Felix.

Nieuwe toiletten school

Dwars door de rijstakkers rijden we naar de St. Norbert school in Thiruvetriyur. We worden hartelijk verwelkomd door Frs. Thomas Alva Edison en Paul Raj. We bekijken het nieuwe toiletblok voor meisjes: ze zien er spik en span uit en worden goed gebruikt. Ook bekijken we de nieuwe klaslokalen die worden gebouwd. “Onze school is gegroeid naar ruim 500 leerlingen en heeft al sinds de oprichting in 2004 een 100% score voor de eindexamens: iedereen slaagt, dus dat is een grote prestatie! Deze weken studeren en slapen ze op school, om zo goed mogelijk voorbereid te zijn op de examens. Ouders brengen elke dag eten en drinken.” Gemotiveerde leerlingen hier!

Renovatie, sportveld, hek en wateropvang

De Tamil school is 24 jaar geleden gebouwd en dringend aan renovatie toe. Fr. Thomas: “Een draadstalen hek rondom de schoolcampus zou helpen om rondzwervende (gevaarlijke) dieren buiten te houden en vernielingen te voorkomen.” Hij laat zien dat ze regenwater opvangen in een put onder het basketbalveld. “Probleem is, dat het beton begint te verzakken, gevaarlijk voor rennende kinderen.” Dus ook hier is renovatie nodig.

Extra klaslokalen en verharding

Op het schoolplein schud ik tientallen handen van enthousiaste kinderen. In optocht met een grote trom naar de English school, volgen we de marcherende leerlingen en zien onderweg rolschaatsers, boogschutters, turnsters, dansers, stokzwaaiers en karate demo. Allemaal extra curriculum activiteiten, die ze op deze school kunnen volgen: top! Ook winnen ze er prijzen mee op toernooien.

Fr. Paul: “De Engelstalige school heeft behoefte aan extra klaslokalen, om de sterke groei van 467 naar 736 leerlingen te kunnen huisvesten. Verder hebben we schoolbussen nodig en verharding van de toegangsweg.”

Kollam

Sportveld voor jongeren

We vervolgen onze reis met de nachttrein naar Kollam, 11 uur verderop aan de westkust van de deelstaat Kerala. Deze stad is een centrum voor de verwerking van cashewnoten en voor de productie van kokosvezel. Ook de visserij is belangrijk. Met Fr. Abel lopen we naar het nieuwe sportveld, dat ze hebben kunnen aanleggen dankzij onze donateurs. Enthousiast: “Hier kan de jeugd 's avonds sporten. Zo hebben ze een veilige plek om samen te komen en kunnen ze hun energie kwijt, in plaats van rond te hangen op straat met alle verslavingen van dien. Kijk: vanavond spelen ze cricket. Hierdoor krijgen ze meer zelfvertrouwen en staan ze open om hun eigen toekomst op te gaan bouwen. Om inkomsten te verkrijgen voor onderhoud, verhuren we het veld overdag aan scholen en clubs. Zoals je ziet, is het veld enorm stoffig door het droge weer, terwijl het modderig zal zijn in de regentijd. Daarom willen we een sterk lokaal type gras inzaaien.”

Vissers en landbouwers

We drinken buiten koffie onder het genot van een heerlijke zeebries. Die is zes kilometer verderop en ik wil graag zien hoe de mensen hier wonen en leven. Zij zijn immers de ouders van de kinderen op de Tamil en English school. Naast de dagloners die de grootgrondbezitters helpen bij de oogst, leven hier vissers die verdienen afhankelijk van de vangst. We rijden door de dorpjes, waar de brahmanen in de grote huizen wonen en het voor het zeggen hebben. Veel kastelozen zijn christen en wonen in kleine hutjes: zij leven van dag tot dag om hun gezin te voeden.

Kortom: er is veel activiteit in de achtergestelde regio's in Tamil Nadu en mensen die er de schouders willen zetten. Nu nog donateurs, die willen bijdragen aan deze projecten.

Nierdialyse

We staan vroeg op en halen een patiënte en haar dochter op, die Fr. Abel met de auto naar het ziekenhuis brengt voor nierdialyse om 06.00 uur 's morgens. Dankzij onze donateurs hebben ze in 2023 deze auto kunnen aanschaffen. Verder hebben we afgesproken om de lopende kosten van dit project voor vier jaar te ondersteunen. Dit is niet alleen belangrijk voor hen, maar vooral ook voor hun familie. Kijk voor meer informatie op www.solidairmetindia.nl/projecten.

Ernakulam

Palliatieve zorg

Met de trein reizen we in ruim twee uur naar Ernakulam. Hier startte Fr. Shaju in 2021 met het veldwerk voor palliatieve zorg en werkt nu in vijf dorpen. “We hebben 57 patiënten, allemaal bedlegerig. Het zijn senioren en mensen die een hersen- of hartinfarct, Parkinson, kanker etc. hebben (gehad). Eén keer per week bezoeken we alle patiënten, dus 10 tot 12 gezinnen per dag. We wassen, knippen en scheren ze, kleden ze aan, geven verpleegzorg en counseling en zorgen voor een lach op het gezicht. Het is dankbaar werk. Natuurlijk raak ik ook aan ze gehecht en heb ik verdriet als ze sterven.”

Tehuis voor straatkinderen

We bezoeken het tehuis voor uit huis geplaatste kinderen in Ernakulam. Doordeweeks gaan ze naar school, zaterdagmorgen krijgen ze bijles en huiswerkbegeleiding, 's middags begint hun

weekend met sport en spel, tv kijken etc. Momenteel zijn er 15 jongens aanwezig in de leeftijd van 5 tot 14 jaar. Ze hebben geen vader en/of moeder meer, zodat ze gingen zwerven op straat. Via de overheid krijgen ze een tehuis toegewezen waar ze opgevangen worden, structuur in de dag en de week krijgen, leren wat hygiëne en gezonde voeding betekent voor hun gezondheid en naar school gaan. Een hele verbetering van hun levensomstandigheden. Fr. Xaviour: “Helaas hebben ze allemaal trauma's opgelopen, sommigen zijn verslaafd geweest en hebben last van stemmingswisselingen. Dat uit zich in baldadig gedrag, maar soms ook in geweld en poging tot zelfdoding. Heel triest.”

We vliegen naar Kannur en worden met de auto naar de priorij in Mananthavady gebracht, waar we rond middernacht aankomen.

>> vervolg zie pagina 20

Mananthavady

Microkrediet voor 25 kleine boeren

Dit project maakt kleinschalige landbouw mogelijk en wordt begeleid door de Sneha Social Welfare Society van de norbertijnen in Mananthavady. De meeste gewassen groeien drie tot zes maanden en worden vervolgens geoogst. Gemiddeld betalen ze eind augustus 25% terug en dan kan de volgende groep starten, zodat weer tien andere gezinnen geholpen kunnen worden om inkomen te verdienen.

Met Fr. Vipin bezoeken we mw. Vinitha die rijst, maïs en tapioca gezaaid en geoogst heeft met het microkrediet dat door onze donateurs is verstrekt. Ook mw. Betty kreeg microkrediet voor de teelt van bananen en passiefruit. Ze pacht land en heeft de gewassen gemengd geplant, zodat ze maximaal gebruik maakt van de grond. We proeven rijpe passievrucht, recht van de boom: heel smakelijk. Ook maakt ze er sap van en proosten we op een goede oogst.

Uitbreiding winkel

De huidige Sneha shop ligt langs een doorgaande weg, die afgelopen jaar is verbreed. Omdat het wegdek nu een meter hoger ligt dan de parkeerplaats, moeten ze het terrein ophogen. Ze vragen ondersteuning voor het bouwen van een verplaatsbare winkelunit aan de weg, zodat passanten stoppen om snacks, massala's, kruiden, zeeproducten, koffie en thee te kopen. Voordeel is stop en go én reizigers kunnen gebruik maken van het toilet, wat vooral vrouwen aanspreekt.

Fr. Vipin laat zien waarin ze afgelopen jaar hebben kunnen investeren, dankzij onze donateurs. Een compacte tweedehandse MPV 'Sneha on wheels' maakt bevoorrading van kleine winkels in de buurt mogelijk, brengt boodschappen naar de mensen in de kolonies, én is geschikt om mensen te vervoeren. We rijden ermee naar een nieuwe winkelunit in een dorpje verderop, die werk en inkomen biedt aan drie vrouwen. Heel praktisch ontworpen, met uitklapbare balie en luifel.

Steeds grotere groep bereiken

Verder biedt Sneha zeventien tribal vrouwen werk en inkomen door de productie en verkoop van kleding, papieren tassen, zeepproducten, oesterzwammen en massala curry poeder. Ze ervaren een hechte team spirit en zijn inzetbaar in alle disciplines. Fr. Vipin: “Het is zo mooi om te zien hoe we via een keten van hulp een steeds grotere groep bereiken. Bijvoorbeeld: het geld van de donateur wordt via Solidair met India overgemaakt aan Sneha. Wij zorgen hier voor naailes aan een groep vrouwen en na deze training gaan zij een winkel runnen en/of in opdracht naaiwerk thuis verzorgen. Zij geven tevens naailes aan vrouwen in hun omgeving, die ook weer een winkel gaan runnen en/of thuis naaiwerk verrichten. Enzovoort. Deze keten van hulp zorgt voor olievlekwerking, waardoor mensen in een steeds groter gebied zelfredzaam worden.”

‘Via een keten van hulp bereiken we een steeds grotere groep’

Wiskunde training en teelt oesterzwammen

Vervolgens neem ik met Fr. Vipin de projectvoorstellen 2024-2025 door en bepalen de prioriteiten. Ten eerste de uitbreiding van de Sneha shop, waarbij de parkeerplaats opgehoogd moet worden naar het niveau van de nieuwe weg. Dan de abacus (wiskunde) training voor 6 tot 10-jarigen. Microkrediet voor de teelt van oesterzwammen, biedt werk en inkomen aan vijf vrouwen. En met een investering in twee elektrische autoriksjas, kunnen vier vrouwen de kost gaan verdienen en een deel terugbetalen, waarmee een derde autoriksja voor twee vrouwen kan worden gekocht. Uitstekende projecten die jarenlang impact hebben; kijk op onze website voor meer informatie.

Huis voor familie Bincy

Fr. Vipin brengt ons naar mw. Bincy en haar gezin. Via een steile zandweg vol gaten, rijden we de berg op. Haarspeldbochten en diepe afgronden, prachtig uitzicht op de vallei. Nog één keer helling trekken en we zijn er. In deze paradijselijke groene omgeving, leeft dit gezin in een tent hut, die aan alle kanten open is. Niet handig met de bizens, jaguars, olifanten en slangen hier. Mw. Bincy zorgt voor een oude vrouw, haar man is dagloner en ze hebben drie geiten. Dankzij onze donateurs en een bevriende aannemer die ze al van jongs af aan kennen, zijn ze een stenen huis aan het bouwen. Er was nog wel een probleem: geen weg naar boven. Dat betekent dat ze de bouwmaterialen, stenen, ijzerwerk, naar boven moeten sjuwen. De buurman was zo vriendelijk om een stuk land beschikbaar te stellen, zodat vrachtwagens en auto's naar boven kunnen rijden. Ze helpen elke dag met de bouw en zorgen dat zes bouwvakkers te eten en te drinken hebben. Ze zijn enorm dankbaar dat ze eindelijk een fatsoenlijk dak boven hun hoofd krijgen en een veilig thuis.

Kasaragod

Extra klaslokalen special school

Met de autorijden we naar de Norbertine Ashram in Kasaragod, 5 ½ uur verderop, waar Fr. Jose ons hartelijk verwelkomt. We bekijken het grondwerk voor het Early Intervention Centre: de therapieruimtes worden verplaatst, zodat de special school extra klaslokalen kan maken. Daarmee kunnen ze meer kinderen met een beperking toelaten en krijgen ze meer subsidie van de overheid, waardoor onze bijdrage aan de lopende kosten (salarissen en leermiddelen) over drie jaar niet meer nodig is.

Kinderen met een beperking

De volgende ochtend verwelkomen we de kinderen met een beperking, die uit de schoolbus stappen. Vandaag is het wereld Down syndroom dag, vandaar dat zeven

kinderen toegezongen worden en mogen optreden op het podium. Hartverwarmend. Daarna lopen we de klaslokalen binnen en de ruimtes voor fysio-, spraak-, gedrags-, en bewegingstherapie. Oefenen, oefenen, oefenen maakt de spieren minder verkrampd, langer en sterker, zodat ze beter kunnen lopen, hun armen en handen kunnen gebruiken, hun hoofd rechtop kunnen houden enz. Bewonderenswaardig wat hier gebeurt!

School is voorbeeld voor de regio

De special school is een voorbeeld voor heel Kerala en stagiaires staan in de rij. Veel mensen komen kijken en willen hetzelfde realiseren in hun regio. Daarnaast slaagt Fr. José erin om lokale donateurs te interesseren voor een bijdrage. “Afgelopen jaar heeft een lokale ondernemer toegezegd om geld vrij te maken voor de bouw van een soortgelijke school en deze voor de komende 10 jaar te onderhouden. Ik ben blij dat we andere mensen kunnen inspireren om wat te doen voor kinderen met een beperking. Zo krijgen ze steeds meer kansen in onze samenleving.”

Naailes en dagbesteding

We lopen naar de ruimte waar 3 x 2 uur per dag naailes wordt gegeven aan vrouwen. Daarnaast is de dagbesteding van 18+ mensen met een beperking. Op dit moment rijgen ze een kralenketting. Best lastig, als motoriek niet je sterkste punt is. Alles wat ze maken, wordt lokaal verkocht en de opbrengst wordt verdeeld over bankrekeningen die Fr. Jose op hun eigen naam heeft geopend. Ze zijn trots op wat ze hier samen doen en vallen niet terug door altijd maar thuis te zitten.

Beroepsopleiding voor 15 studenten

Verder ondersteunt Solidair met India in deze regio 15 studenten, zodat ze een beroepsopleiding kunnen volgen na de middelbare school. Daarmee kunnen ze aan de slag in een goede baan met bijbehorend inkomen. Ik ontmoet twee vrouwen die een opleiding volgen om op de special school les te mogen geven. Ze werkten er al als lerares, maar door toegenomen overheidsvoorschriften waren ze niet meer bevoegd. Mw. Revathi (28) komt uit een arm gezin, haar broer is gehandicapt (44) en komt hier naar de dagbesteding. Ze is blij dat ze de kans heeft gegrepen en vanaf juli weer les kan geven op deze school.

Microkrediet voor bouw huis

Vanwege de hitte gaan we vroeg in de ochtend naar het huis, dat we dankzij onze donateurs konden laten bouwen voor de familie van mw. Jismy. Drie generaties vrouwen verwelkomen ons: oma (58), moeder (35) en dochter (16). De grond hebben ze toegewezen gekregen van de overheid, ze heeft gouden sierraden verkocht om zelf bij te dragen en de rest van de bouwkosten is mogelijk gemaakt door de donaties aan Solidair met India. Intussen heeft dit gezin alweer € 2.250,- afgelost van het microkrediet, wat gebruikt zal worden om een ander gezin te helpen met de bouw van een huis. Mw. Jismy: "We zijn zo dankbaar dat we nu een eigen huis hebben, schoon, veilig voor onze opgroeiende dochters en zonder stress of we elke maand de huur kunnen betalen. Dit huis is de hemel op aarde voor ons!"

Slangen en zwermen insecten

Via een hobbelroute rijden we naar het tweede huis dat door onze donateurs mogelijk is gemaakt: 10 km verderop, 1 uur met de auto. Heel afgelegen in de bossen op de berg woont mw. Sujatha (38) met twee dochters en een zoon. Hij heeft een nierziekte, zijn zusje zit in een rolstoel en heeft drie jaar therapie gehad in de special school. Ze woonden in een kleine hut met twee kamers van 2 x 2 meter. Regelmatig kwamen er slangen en zwermen insecten binnen. Ook een python wurgslang drong het huisje binnen, heel gevaarlijk! Haar man werkt als koelie (dagloner) en zij rolt beedi's, goedkope sigaretten. Ook zij gaan stap voor stap een deel van het microkrediet terugbetalen.

Tomeloze inzet

Met Fr. Jose spreek ik de projecten door en bedank hem en zijn team voor de tomeloze inzet: acht jaar geleden begon hij met een onderzoek dat nodig was in deze omgeving. Totaal onverwacht bleek dat hier door jarenlang gebruik van Endosulfan bij de teelt van cashewnoten, bovengemiddeld veel gehandicapte kinderen worden geboren. Begonnen met dagopvang in een gehuurde hal, kon hij tevens hun moeders naailes aanbieden. Nu staat er een school die als voorbeeld dient voor heel Kerala. De kinderen zijn uit het verdomhoekje gehaald en hebben weer een toekomst, net als hun ouders.

Nieuwe boekbinderij en shop

Met de auto rijden we naar NR Pura, 4 uur verderop. We bezoeken de boekbinderij, waar Fr. Jobish en zijn team laten zien hoe ze schoolschriften maken, dankzij de investering in machines. Hiermee is de productie gestegen van 600 naar 6.000 per dag, waardoor ze sneller grotere orders kunnen produceren en afleveren. In het centrum van NR Pura mag ik de nieuwe Norbi shop openen, waar ze naast schoolschriften allerlei schrijfbenodigdheden en kantoormaterialen worden verkopen. Deze twee projecten zullen inkomen gaan genereren voor het sociaal werk.

Huiswerk & bijles

Zo maken we kennis met de kinderen die huiswerkbegeleiding en bijles krijgen. Dit project startte een jaar geleden met 4 groepen en nu zijn er al 9. Er is veel belangstelling, dus dit aantal zal verder groeien. Goed voor de schoolresultaten én het zelfvertrouwen van de kinderen. De onderwijzeres geeft les in een ruimte aan huis en haalt voldoening uit het vooruit helpen van de kinderen.

Werk en inkomen

Samen met vrouwen uit de zelfhulpgroepen vieren we Wereldvrouwendag. Vol trots laten ze een eenvoudige staalplaten schuur zien, waar ze in het dorpje bijeenkomsten kunnen houden. We bezoeken mw. Prabha en mw. Shruthi, die een naaimachine hebben gekregen, zodat ze thuis kunnen werken en met hun inkomen het gezin kunnen onderhouden. De familie Siji kreeg van ons een koe, die binnenkort gaat bevallen van een tweede kalf. Hij teelt rubber en aracannoot. Zo probeert dit gezin genoeg te verdienen om de studie van hun twee dochters te betalen.

Microkrediet voor waterputten

Omdat het de laatste drie maanden niet geregend heeft, is het overal stoffig en zonder irrigatie geen oogst. We bezoeken drie families, die van ons een waterput hebben gekregen. Het microkrediet lossen ze af met de opbrengst van de oogst, zodat we hiermee ook weer andere mensen kunnen helpen. Tot slot bezoeken de familie Kumar Nayak, die dankzij onze donateurs een nieuw huisje konden bouwen. Het is een grote vooruitgang en ze zijn enorm dankbaar.

Bangalore

Toekomst voor delinquente jongeren

We vertrekken naar Bangalore, waar Fr. Antony, zijn team plus de studenten van de hotelschool voor delinquente jongeren ons welkom heten in uniform. We rijden naar het Echo Special Home, de jeugdgevangenis, waar een groentetuin is aangelegd en ganzen, kippen en koeien rondlopen. Hier leren ze dieren verzorgen en gewassen telen én verkopen. Hiervoor is een winkeltje aan de weg ingericht. Terug thuis, kunnen ze dit als werk oppakken en de kost verdienen. Een aantal jongens studeert in de gevangenis en doet deze week examen.

Meubilair en zonnepanelen

Dan rijden we in twee uur naar de hotelschool in Mysore waar 15 jongvolwassenen een beroepsopleiding krijgen, stage lopen en examens doen. Onderweg vlak land, veel kokosplantages en gehalveerde huizen in verband met wegverbreding. Hier wordt een verdieping op het bestaande gebouw gezet, voor extra klaslokalen en gastenkamers voor toeristen en reizigers. Daarmee kunnen ze inkomen gaan verdienen en zelfvoorzienend worden. Er is een flinke groentetuin met veel fruitbomen. Natuurlijk nemen we ook binnen een kijkje: de slaapzaal, het leslokaal, de eetzaal en keuken. Ze vragen ons om bij te dragen aan de inrichtingskosten: meubilair zoals bedden, stoelen, tafels, ventilators, een restaurant keuken, computers, en zonnepanelen om minder last te hebben van stroomstoringen en te besparen op energiekosten. Heel hard nodig, dus donaties zijn welkom!

Inkomen verdienen met zonne-energie

Vanuit Mysore rijden we naar Hulikere. Dit gebied is erg arm en de mensen leven van astrologie: ze voorspellen de toekomst met papegaaien. Het blijkt een armoedig dorpje op het verafgelegen platteland. In de straten staan

kleine huizen van plaatstaal en steen. We maken kennis met een arm gezin dat in een tent woont. Samen met hen lopen we naar de bouwplaats van het nieuwe huis dat dankzij onze donateurs wordt gebouwd. Door installatie van zonnepanelen, zijn ze verzekerd van stroom én leveren ze terug aan de energiemaatschappij. Zo besparen ze niet alleen kosten, maar verdienen ze ook elke maand hun eigen inkomen. Een nieuw concept in India, waarmee we anderen willen inspireren.

Heel veel dank

Het is alweer de laatste dag en Fr. Raimant en ik evalueren de projectbezoeken. Het borrelt en bruist van grote en kleine initiatieven om het leven van de allerarmste mensen te verbeteren. Met onderwijs, gezondheidszorg, werk & inkomen en sociale voorzieningen. Daarvoor doen we het uiteindelijk. Heel veel dank daarom aan alle donateurs, groot en klein!

Anja Bekkers,
directeur

